

Навчальний процес на підготовчому факультеті повинен включати різні технології навчання української мови, сприяти інтенсивнішому включенню іноземних учнів в реальне спілкування в мовному середовищі. Формування комунікативної компетенції припускає досягнення практичного володіння мовою, близького до рівня його носіїв в актуальних для студентів основних сферах спілкування: соціально-культурній, професійній, у сфері неофіційного спілкування. Завдання практичного оволодіння мовою припускає високий рівень сформованості у студентів мовних умінь на базі лінгвістичних знань і щедрої мовної практики.

Такими ми бачимо найважливіші види діяльності, які сприяють ефективному становленню комунікативної компетенції студентів-іноземців, що навчаються на підготовчому факультеті.

Література:

1. Бадюл Л.М., Цибух Л.М. Творчі вправи як засіб розвитку комунікативної компетенції студентів. *Наука і освіта*. 2015. №1. С. 5-8.
2. Козак М.В. Комунікативний метод навчання іноземних мов. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Педагогіка, соціальна робота*. 2014. Випуск 32. С.93-95.
3. Єрмоленко С.Я. Формування комунікативної компетенції у лінгводидактиці. *Українська мова і література в школі*. 2007. № 3. С. 42-46.
4. Палінська О. Корекція помилок студентів у курсі української мови як іноземної. *Теорія і практика викладання української мови як іноземної*: зб. наук. праць. Львів, 2011. Вип. 6. С. 204-210.

Навчання ідіом на заняттях з англійської мови

Карімова Н.Е.

*викладач кафедри іноземних мов
Мінгечевірський державний університет
Мінгечевір, Азербайджан
e-mail: nargiz.karimova@mdu.edu.az*

У сучасний час основною метою навчання іноземної мови є не навчання новим знанням і відомостям про мову, а системне оволодіння мовою як засобом спілкування. Навчання студентів комунікативним навичкам і звичкам

володіння іноземною мовою є дуже важливою. Коли учні не можуть використовувати мовні та мовленнєві одиниці з метою обміну думками, тоді набуття лінгвістичних знань стає безплідним процесом. Для цього володіння аспектами кожної мови (фонетика, лексика, граматики) та видами мовленнєвої діяльності, до яких вони застосовуються (читання, письмо, говоріння, аудіювання та розуміння), має бути на високому рівні.

Традиційні методи навчання ідіом вимагають зосередженості на запам'ятовуванні та навчанні. Учні витрачають час і зусилля на збір окремих ідіом, не встановлюючи зв'язків між формами та значеннями. Необхідний гнучкий і динамічний підхід до викладання ідіом англійської мови. Таким чином, цей метод покликаний забезпечити стратегію викладання та вивчення ідіом для тих, хто вивчає англійську мову, що, у свою чергу, розвиває їхню метафоричну компетентність, одночасно полегшуючи процес навчання. Було б доцільно надати цим вчителям англійської мови деякі корисні рекомендації щодо вдосконалення їхніх методичних стратегій навчання ідіоматичного вираження [1].

Загалом фразеологізми становлять значну частину розмовно-побутової лексики і служать образному, ефектному, а в окремих випадках іронічно-експресивному використанню думки в процесі розмови. Хоча, на перший погляд, вивчення ідіом може здатися легким, насправді на цьому шляху нам доводиться зіштовхуватися з низкою труднощів. Ідіоми – це словосполучення, що мають власну структуру. Навіть якщо слова, з яких складаються ідіоми, іноді здаються нам дивними, нелогічними та граматично неправильними, ми не можемо їх змінити. Їх слід вивчати, коли вони стають частиною словникового запасу мови.

Знання ідіоматичних зворотів є необхідною частиною лексики, що сприяє повноцінному розумінню художньої та науково-масової літератури.

Застосування ідіоматичних виразів у навчальному процесі свідчить про ефективність їх використання. Досвід демонструє, що використання

фразеологізмів викликає неабиякий інтерес у студентів та учнів. Вони наводять перелік ідіоматичних виразів, взятих з Інтернету або знайдених у пареміологічних словниках. Використовуючи їх, вони організовують різноманітні діалоги та монологи; моделюють ситуації, в яких їх можна говорити.

Тип діяльності та те, як вона побудована в класі, вважається одним із найважливіших аспектів, які допомагають успішному використанню ідіом у класі та поза ним, а також відповідній ролі вчителя.

Діалоги можуть надати учням ситуації для практики звичайної розмови та запропонувати учням достатньо практики з базовими навичками мовлення в контексті. По-перше, діалоги можна розглядати як короткі п'єси та використовувати їх для того, щоб учні розігрували ситуацію, а не просто читали вголос. Також діалоги, які пишуть учні, функціонують як базова комунікація на всіх рівнях [6]. Крім того, об'єднання учнів у пари для рольової гри в щоденних діалогах є ефективним способом усної практики для різного віку та рівня [6]. Д. Нунан підкреслив, що рольові ігри також є чудовою діяльністю для того, щоб учні розмовляли у відносно безпечному середовищі класу, перш ніж вони повинні робити це в реальному середовищі [5]. Таким чином, діалоги надають учням можливість розіграти та відпрацювати навички усного мовлення перед тим, як зіштовхнутися з реальним світом.

Питання рівня володіння мовою студентами тісно пов'язане з прийнятою стратегією навчання. Якщо вчитель вирішує використати традиційні методи запам'ятовування через різні дії або їх розташування навколо загальних тем (наприклад, навчання, робота тощо), здається, що кожен рівень підходить для навчання ідіомам. Навпаки, якщо використовувати когнітивний лінгвістичний підхід, то учні з середнім рівнем є найбільш перспективною групою [3, с.211-232.]. Вивчаючи ідіоми в теоретичних рамках когнітивного лінгвістичного погляду, учні початкових класів можуть мати проблеми щодо вживаної лексики та характеру наданих інструкцій. З іншого боку, учні з

просунутим рівнем можуть вагатися щодо прийнятності певних ідіом у L2 (у нашому випадку MG), і тому вони можуть бути менш готовими до ставлення під загрозу зусиль та прогнозів.

Крім того, необхідною умовою перед застосуванням когнітивної лінгвістичної методології є те, що студенти мають бути чітко проінформовані про найважливіші аспекти цього підходу [4, с. 87-115] щоб використовувати його ефективно, відкривати нові способи вивчення ідіом і досягати їх тривалого збереження.

Розуміння ідіом часто є проблемою для тих, хто вивчає англійську мову. Щоб навчати ідіоматичних виразів інноваційним способом, учитель може застосувати такі стратегії.

1. Використання ідіом у написанні есе.
2. Створення бесід за допомогою ідіом.
3. Використання оригінальних матеріалів.
4. Використання вправ на розв'язування проблем.
5. Створення плакатів з ідіомами.

Це є корисними способами навчання і повторення ідіом [2, с. 41].

Література:

1. Hacıyev E.İ. Müasir İngilis və Azərbaycan dillərində köməkçi nitq hissələrinin funksional – semantic xüsusiyyətləri . Bakı, Mütərcim. 2016
2. Məmmədova G. İngilis dilində idiomatik ifadələrin müxtəlif üsullarla tədrisi. Elmi xəbərlər Humanitar elmlər seriyası, 1/2021, səh. 41-46
3. Boers F. “Expanding Learners’ Vocabulary through Metaphor Awareness: What Expansion, What Learners, What Vocabulary?”, in: Achard, M./Niemeier, S. (Eds.): Cognitive Linguistics, Second Language Acquisition, and Foreign Language Teaching, Berlin/New York: Mouton de Gruyter. 2004. p. 211-232.
4. Kövecses Z. “A Cognitive Linguistic View of Learning Idioms in an FLT Context”, in: Pütz, M./Niemeier, S./Dirven, R. (Eds.): Applied Cognitive Linguistics. Language Pedagogy, vol. II, Berlin: Mouton de Gruyter, 2001. p. 87-115.
5. Nunan D. Practical English Language Teaching. New York: McGraw Hill. 2003
6. Scott W., and Ytreberg L. Teaching English to Children. New York: Longman. 2001